

Verslag contactvergadering Asiel

18 april 2018

Aanwezig: Petra BAEYENS (Vluchtelingenwerk Vlaanderen), Mathieu BEYS (Myria), Jessica BLOMMAERT (Ciré), Serge BODART (RvV), Hajare BOUJTAT (Médecins du Monde), Mauranne BROEKAERT (Student KULEUVEN), Carl CLAUS (DVZ), Charlotte COENEN (Nansen vsw), Astrid DECLERCK (Myria), Colombe DETHIER (UNHCR), Géraldine D'HOOP (IOM), Koen DEWULF (Myria), Alexandre FAUDON (UNCHR), Kristof GODDERIS (AZG), Rudi JACOBS (RvV), Stéphanie JASSOGNE (Medimmigrant), Isabelle KERSTENNE (Croix Rouge Francophone), Caroline KINARD (Dienst voorgdij), Gerrit KLAPWIJK (Orde van de Vlaamse Balies), Bieke MACHIELS (Fedasil), Lysbeth REULENS (Agentschap Integratie & Inburgering), Joke SWANKAERT (Myria), Dirk VAN DEN BULCK (CGVS), Ilona VAN LIEDEKERKE (DVZ), Christine VAILLANT (Caritas International), Myriam VASTMANS (Siréas/SASB), Bart VERSTRAETEN (Rode Kruis).

Opening van de contactvergadering van 18 april 2018

De heer Dewulf start de vergadering.

Mededelingen van de DVZ (De heer Claus)

Cijfers maart 2018

1. In maart 2018 werden **1.779 asielaanvragen ingediend**, 22 minder dan vorige maand. 1.635 asielaanvragen werden ingediend in het binnenland (WTC), 83 in de gesloten centra en 61 aan de grens. Ten opzichte van maart 2017 (1.784) betekent dit een daling van 5 asielaanvragen. DVZ registreerde gemiddeld 80,86 aanvragen per werkdag (WTC). Maart 2018 telde 22 werkdagen, 2 meer dan februari 2018, toen werden er gemiddeld 6,99 meer aanvragen per werkdag geregistreerd. De top 10 van de meest voorkomende nationaliteiten van asielaanvragers is: Syrië (232), Afghanistan (150), Georgië (121), Palestina (114), Irak (111), Albanië (94), Eritrea (79), Guinee (75), Congo DR (60), Onbepaald (50) en Turkije (50).
2. In maart 2018 nam DVZ in totaal **1.546 beslissingen**: 1.231 dossiers werden overgedragen aan het CGVS, in 171 gevallen werd een 25/26quater afgeleverd en er waren 144 asielaanvragen zonder voorwerp. In totaal waren er 435 volgende verzoeken (of meervoudige aanvragen), 47 meer dan februari 2018. De top 3 van de meest voorkomende nationaliteiten bij volgende verzoeken (of meervoudige asielaanvragen) is: Afghanistan (88), Irak (53), en Albanië (38).
3. Vanuit de **gesloten centra** is de voornaamste nationaliteit bij de asielaanvragen: Marokko (17) en Congo DR (10). Aan de grens waren de voornaamste nationaliteiten Venezuela (19) en Turkije (11).

4. In maart 2018 registreerde DVZ **88 NBMV** waarvan 74 jongens en 14 meisjes. De meest voorkomende nationaliteiten zijn Afghanistan (22) en Eritrea (17) en Guinee (13) Van de NBMV waren 3 tussen 0-13 jaar, 20 tussen 14-15 jaar en 65 tussen 16-17 jaar.

Vragen

5. *Betekent artikel 7, punt 2 van de Dublin III dat het bevoegde land slechts 1 keer kan worden vastgesteld én dat daarna een bevoegdheid niet meer kan herzien worden in principe? Vb. Wanneer een asielzoeker vingerafdrukken naliet in Italië op 22 april 2017 – en die nadien doorreisde naar Frankrijk waar in mei 2017 een Dublinbeslissing waarbij Italië aangeduid werd als bevoegde lidstaat – op 1 mei 2018 asiel zou aanvragen in België, blijft Italië bevoegd ook al zijn er sindsdien 12 maanden verstreken, klopt dit? De beslissing van Frankrijk dat Italië de bevoegde lidstaat is, zal met andere woorden blijven gelden?*
6. De heer Claus bevestigt dit maar verduidelijkt dat Italië akkoord moet gaan met de overname of terugname. In normale omstandigheden heeft Frankrijk 6 maanden om een transfert uit te voeren naar Italië. Deze periode wordt verlengd tot 18 maanden, indien de asielzoeker ondergedoken was. Van zodra deze periode wordt overschreden, is Frankrijk verantwoordelijk. België is in elk geval niet verantwoordelijk voor het behandelen van de asielaanvraag.
7. *Wat gebeurt er wanneer er een niet begeleide minderjarige gesignaleerd wordt aan de dienst voogdij maar deze wil geen asiel aanvragen? Wordt hij dan toch geregistreerd + vingerafdrukken afgenomen? Wat gebeurt er met deze gegevens?*
8. De heer Claus bevestigt dat de niet begeleide minderjarige wordt geregistreerd bij DVZ als geïntercepteerde illegale vreemdeling. Het is een conventionele registratie en heeft niets te maken met asielaanvragen. Het is onbelangrijk of het al dan niet een minderjarige betreft. Iedere persoon die illegaal op het Belgisch grondgebied wordt aangetroffen, wordt geregistreerd en er worden vingerafdrukken afgenomen door de politie.
9. *Wanneer een persoon toekomt aan de grens zonder de nodige documenten om het grondgebied te betreden en een verzoek tot internationale bescherming indient wordt deze dan automatisch het voorwerp van een grensprocedure? (ook aan CGVS) Of volgt er voorafgaandelijk aan onderzoek ontvankelijkheid/inhoud verzoek een beoordeling/beslissing van het CGVS dat de grensprocedure zal toegepast worden? Op welke manier, op welk moment en door wie wordt beoordeeld of een verzoeker aan de grens bijzondere procedurele noden heeft die eventueel onverenigbaar zijn met het voeren van een grensprocedure?*
10. De heer Claus antwoordt dat dit een continue proces is waarbij de procedurele noden worden geëvalueerd. Deze procedures worden toegepast aan de grens, bij DVZ en vervolgens ook door het CGVS.
11. De Schengengrenscodes verplicht in bepaalde gevallen tot weigering van de toegang tot het grondgebied van de Unie (artikel 14 juncto artikel 6). Indien een vreemdeling niet voldoet aan de vereisten voor toegang tot het grondgebied en een verzoek om internationale bescherming doet aan de grens, valt hij echter onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2013/32/EU (Procedurerichtlijn) en Richtlijn 2013/33/EU (Opvangrichtlijn). Hij mag tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming “in de lidstaat blijven”, zoals gedefinieerd in

artikel 2, p) van Richtlijn 2013/32/EU, met name “op het grondgebied blijven van de lidstaat waar het verzoek om internationale bescherming is gedaan of wordt behandeld, daaronder begrepen aan de grens of in een transitzone van die lidstaat”. De beslissing inzake toegangsweigering dient bijgevolg te worden opgeschort of uitgesteld (zie toelichting bij het nieuw artikel 52/3, § 2 van de wet).

12. Een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied kan niet door het louter doen van een verzoek om internationale bescherming aan de grens automatisch feitelijke toegang tot het grondgebied verkrijgen. Op grond van artikel 8, lid 3, c) van Richtlijn 2013/32/EU mag hij in bewaring worden gehouden “om in het kader van een procedure een beslissing te nemen over het recht van de verzoeker om het grondgebied te betreden”.
13. Zowel artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2013/33/EU als artikel 26, lid 1, eerste zin, van Richtlijn 2013/32/EU stellen duidelijk dat lidstaten een persoon niet in bewaring mogen houden om de enkele reden dat hij een verzoeker om internationale bescherming is. Dit principe wordt hernomen in het artikel 74/5, § 1, tweede lid, van de wet.
14. Artikel 8, lid 2, van Richtlijn 2013/33/EU bepaalt: “In de gevallen waarin zulks nodig blijkt en op grond van een individuele beoordeling van elk geval, mogen lidstaten een verzoeker in bewaring houden wanneer andere, minder dwingende maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast.” De toepassing van de in artikel 57/6/4 bepaalde grensprocedure is in alle gevallen gekoppeld aan een vrijheidsberovende maatregel aan de grens. De individuele beoordeling die plaatsvindt bij het toepassen van de grensprocedure vindt plaats in het licht van het belang van effectieve grensbewaking. De grensbewaking is immers alleen effectief wanneer hierbij een vrijheidsberovende maatregel wordt opgelegd. Het automatisch opheffen van de vasthoudingsmaatregel bij een verzoek om internationale bescherming aan de grens zou de grensbewaking van elk effect beroven.
15. Het al dan niet toepassen van de grensprocedure van artikel 57/6/4 van de wet met daaraan gekoppeld een vasthouding op basis van artikel 74/5, § 1, 2° van de wet is echter wel gekoppeld aan specifieke voorwaarden:
 - Allereerst moet er sprake zijn van het niet voldoen aan de toegangsvoorwaarden van artikel 6, lid 1, van de Schengengrenscodes;
 - Ten tweede kan de behandeling van het verzoek om internationale bescherming in een grensprocedure enkel indien het verzoek niet ontvankelijk is (nieuw artikel 57/6, § 3, van de wet) of behandeld kan worden via de versnelde procedure (nieuw artikel 57/6/1 van de wet);
 - Ten derde, past de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de procedure van artikel 57/6/4 niet of niet langer toe en moet de verzoeker toegelaten worden om het Rijk binnen te komen indien hij van oordeel is dat de verzoeker bijzondere procedurele garanties behoeft, in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, die

niet verenigbaar zijn met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig de grensprocedure (nieuw artikel 48/9, § 5, van de wet);

- Ten vierde, moet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen een termijn van vier weken een beslissing nemen op basis van artikel 57/6/4 van de wet.
16. De heer Klapwijk benadrukt dat iedere beslissing tot vasthouden individueel moet worden gemotiveerd, alsook de omstandigheden waarin de verzoeker tot internationale bescherming wordt vastgehouden. Hij verwijst hiervoor naar [het cassatiearrest van 27 december 2017](#) en de opvangrichtlijn. De heer Claus bevestigt ook dat dit steeds individueel gemotiveerd wordt.
17. *Naar aanleiding van het Soedan rapport gepubliceerd door het CGVS zou er door DVZ een nieuwe procedure toetsing artikel 3 EVRM ontwikkeld zijn in geval van uitwijzing. Zou DVZ deze nieuwe procedure (verschillende etappes, doelgroep (en eventuele criteria gehanteerd voor bepaling van deze doelgroep²), termijnen, verantwoordelijk personeel voor hoorrecht en onderzoek art. 3 EVRM bij DVZ/ voorafgaande training, terbeschikkingstelling kopie ingevulde vragenlijst aan persoon/advocaat,...?) kunnen toelichten en zijn de richtlijnen/instructies beschikbaar – zo ja, is het mogelijk om ze met de deelnemers van de contactvergadering te delen?*
18. *In het kader van deze nieuwe procedure, stelde de RvV dat artikel 3 en artikel 8 EVRM geschonden werden door gebrek aan grondig onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 en 8 EVRM alvorens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) werd afgeleverd. Het gehoor afgenomen in het gesloten centrum na het nemen van de bestreden beslissing is volgens de RvV laattijdig en kan het eerder genomen BGV niet wettigen. (RvV nr. 201546 22 maart 2018). Plant DVZ tegemoet te komen aan deze rechtspraak en op welke manier?*
19. De heer Claus meldt dat deze vragen geen betrekking hebben tot de asielprocedure. De vraag moet gesteld worden aan de Directie-Generaal.
20. *«Wat is de procedure als een gedetineerde (gerechtelijke detentie) asiel aanvraagt vanuit de gevangenis? Volgens art. 71/2, §2 van het Koninklijk besluit van 08/10/1981, zijn de directeurs van de strafinrichtingen bevoegd voor het registreren van de asielaanvraag, maar wie stelt de bijlage 26 op, de Dienst Vreemdelingenzaken of de griffie van de strafinrichting? Wie doet de nodige stappen voor het inschrijven van de persoon in het wachtregister? Als het de verantwoordelijkheid is van de directeurs van de strafinrichtingen om de bijlage 26 op te stellen, kan deze taak worden overgedragen aan de interne psychosociale dienst van de gevangenis of de griffie? Kan deze taak ook worden gedelegeerd aan een externe sociale dienst? »*
21. Het is de griffie van de gevangenis die verantwoordelijk is voor het opstellen van de bijlage 26. Deze wordt dan ondertekend door zowel de directeur van de gevangenis als de verzoeker. De bijlage 26 wordt aan DVZ overgemaakt, waarna DVZ de inschrijving doet in het wachtregister.
22. *Mevrouw Vastmans vraagt binnen welke termijn de afgifte van de bijlage 26 moet gebeuren? In de praktijk kan het meerdere maanden duren om een bijlage 26 af te leveren in de gevangenis.*

23. De heer Claus antwoordt dat dit in principe onmiddellijk na de asielaanvraag moet gebeuren, maar dat DVZ geen controle heeft hierover. DVZ ontvangt deze bijlage van de gevangenisdirecteur, niettemin kan DVZ de praktijken binnen de gevangenis niet nagaan.
24. *Hoe komt het dat de dienst 'toegang tot documenten' van de DVZ niet zo snel en efficiënt documenten naar advocaten kan doorsturen als het CGVS, m.n. de CGVS-vragenlijst ingevuld door de asielzoeker? Overweegt men een verbetering van de computertechnologie om het mogelijk te maken zelfs omvangrijke documenten per e-mail te verzenden, zoals het CGVS dat doet?*
25. De heer Claus geeft het antwoord van de dienst openbaarheid van bestuur. De wet over de openbaarheid van het bestuur voorziet 30 dagen om te antwoorden, DVZ respecteert deze termijn. Momenteel wordt de mogelijkheid onderzocht om met een beveiligd platform te werken, waarbij het dossier opgeladen wordt en ook de advocaat toegang zou krijgen. Voorlopig is het technisch gezien onmogelijk en onveilig om omvangrijke documenten te verzenden via e-mail.
26. De heer Dewulf vraagt om eventuele ontwikkelingen in de toekomst mee te delen op de contactvergadering.
27. *Wat is het systeem voor de overdracht van bestanden/bewijsstukken aan het CGVS ?*
28. De heer Claus antwoordt dat DVZ het dossier en alle nodige documenten scant, daarna worden ze fysiek overgedragen aan het CGVS.
29. *In geval van negatieve beslissing van de asielinstanties, heeft de migrant, indien hij zijn documenten wenst terug te krijgen, de mogelijkheid een daartoe strekkend verzoek bij de DVZ in te dien ?*
- Hoe moet de migrant dit verzoek concreet indienen, moet hij zich melden bij de DVZ?*
 - Indien de DVZ beslist de documenten niet terug te sturen, hoe wordt de migrant op de hoogte gebracht?*
 - Zal de DVZ een schriftelijke, gemotiveerde kennisgeving doen ?*
 - Is er een tijdslimiet verbonden aan de inbeslagname van documenten of is deze definitief?*
30. De heer Claus kan hierop geen pasklaar antwoord bieden, dit gaat om zaken die geen onderdeel uitmaken van de bevoegdheid van de Directie Asiel. Op dit moment gaat men na welke methode er het best zal worden gehanteerd. De wet is in werking getreden sedert 3 weken en er heeft zich nog geen enkel geval voorgedaan.
31. *Volgens artikel 8, lid 1 is de verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van de asielaanvraag van een minderjarige, de lidstaat waar een gezinslid of een broer of zus van de niet-begeleide minderjarige zich wettig ophoudt, voor zover dit in het belang van de minderjarige is.*
- Hoe interpreteert u het 'zich wettig ophouden'? Betekent dit dat elk verblijfsstatuut hiervoor in aanmerking komt, ook al is dit tijdelijk?*
DVZ interpreteert "wettig ophouden" zo ruim mogelijk, in het belang van het kind (zelf al is dit van tijdelijke aard).
 - Hoe bepaalt u of dit 'in het belang van de minderjarige' is?*

Dit is afhankelijk van de elementen in het dossier. Het is niet altijd evident om 'het belang van het kind vast te stellen'. Indien het gaat om een minderjarige die een familielid in België wil komen vervoegen, heeft bureau Dublin samen met bureau Minderjarigen een procedure uitgewerkt waarbij het familielid in BE uitgenodigd wordt voor een interview. Op basis van dit interview en de elementen in het dossier wordt er dan een beslissing genomen.

- c. *Indien de verzoeker een niet begeleide minderjarige is met een familielid dat zich wettig in een andere lidstaat ophoudt, en het op basis van een individueel onderzoek vaststaat dat dat familielid voor hem kan zorgen, verenigt die lidstaat de minderjarige met zijn familielid en is die lidstaat de verantwoordelijke lidstaat voor zover dit in het belang van de minderjarige is?*

Voor zover het in het belang van de minderjarige is, kan een andere lidstaat verzocht worden om de NBM te verenigen met dit familielid.

- d. *Artikel 8, lid 2 vereist bovendien dat een individueel onderzoek vaststelt dat het familielid voor de minderjarige kan zorgen. Kan u meegeven hoe dit onderzoek gevoerd wordt? Wie voert dit onderzoek, wat zijn de modaliteiten, e.g. welke partijen worden gehoord?* Zoals reeds gesteld hierboven gaan wij de elementen in het dossier bekijken en doen wij in bepaalde gevallen een 'best interest assessment' in samenwerking met bureau minderjarigen.

- e. *Kan o.b.v. de Dublin-verordening nog een andere lidstaat geïdentificeerd worden als verantwoordelijke lidstaat wanneer een asielzoeker naar België komt via relocatie? Welke artikelen uit de verordening zijn hier relevant?*

In principe zal iemand die naar België komt via relocatie niet worden teruggestuurd naar een andere lidstaat. Niettemin kan het zijn dat Dublin wordt toegepast in het belang van de persoon: wanneer men achteraf ontdekt dat een familielid zich in een andere lidstaat bevindt, bijvoorbeeld als de vrouw van een gerelocaliseerde asielzoeker zich al in Duitsland bevindt en men dit nadien pas ontdekt. Relocatiemaatregelen ontheffen de lidstaten niet van de integrale toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013, met inbegrip van de bepalingen in verband met gezinshereniging, de bijzondere bescherming van niet-begeleide minderjarigen, en de discretionaire bepaling op humanitaire gronden. (artikels 8,9,10,11, 16 en 17.2). Dit is eerder uitzonderlijk aangezien op het ogenblik van een relocatie deze opties al moeten onderzocht zijn, het kan natuurlijk altijd dat deze informatie erna pas beschikbaar is.

32. *Wanneer wordt de verzoeker om internationale bescherming ingeschreven in het wachtregister? Vanaf het 'doen van het verzoek om internationale bescherming', de 'registratie van het verzoek om internationale bescherming' of vanaf de 'indiening van het verzoek om internationale bescherming'?*

33. De heer Claus antwoordt dat de inschrijving in het wachtregister gebeurt bij het indienen, aangezien er geen enkele wettelijke basis is die verplicht om het vroeger te doen. Het verzoek moet wettelijk gezien uiterlijk binnen de 30 dagen na het "doen" worden ingediend.

34. Zou het mogelijk zijn om voor 2017 het aantal gedwongen verwijderingen te verkrijgen (aantal personen die in 2017 effectief overgebracht werden vanuit de gesloten centra) en de voornaamste nationaliteiten ?
35. De heer Claus antwoordt dat er in 2017 er 1.072 verwijderingen werden uitgevoerd in het kader van een Dublin-procedure. De voornaamste landen zijn: Soedan (125), Eritrea (93), Afghanistan (85), Marokko (74), Guinee (56), Nigeria (56), anderen (583)
36. Hoeveel personen heeft België opgevangen in het kader van een Dublin-procedure in 2017 (terugname of overname) en de voornaamste nationaliteiten?
37. De heer Claus antwoordt dat dit cijfer voorlopig nog onbekend is. Deze vraag zal volgende vergadering worden voorgelegd.
38. *Mevrouw Kerstenne vraagt op welk moment de bijlage 26 wordt afgeleverd?*
39. De heer Claus verduidelijkt dat wanneer een persoon de aanvraag doet, deze een bewijs van aanmelding ontvangt. Het verzoek wordt in de praktijk dezelfde dag geregistreerd. De daadwerkelijke indiening van de aanvraag gebeurt later, binnen een termijn van 30 dagen. Pas nadat het verzoek daadwerkelijk ingediend werd, wordt er een bijlage 26 afgeleverd.
40. Mevrouw Kerstenne vraagt of hiervan documenten kunnen worden afgegeven? Ze verduidelijkt dat een advocaat geen begeleidende brief kon afgeven voor een Dublin-dossier.
41. De heer Claus bevestigt dat er documenten kunnen worden afgegeven op vraag van de personen die een aanvraag doen.

Mededelingen CGVS (de heer Van den Bulck)

42. De heer Van den Bulck verontschuldigd de CGVS voor zijn afwezigheid op voorgaande vergadering : door een samenloop van omstandigheden kon niemand aanwezig zijn. De heer Van den Bulck geeft een overzicht van de cijfers van maart 2018, die terug te vinden zijn op de website van het CGVS (<https://www.cgvs.be/nl/actueel/asielstatistieken-maart-2018>).

ASIELAANVRAGEN	Maart 2018	2018
Aantal personen dat een enkelvoudige asielaanvraag indiende ¹	1.344	4.171
Aantal personen dat een meervoudige asielaanvraag indiende	435	1.258
Aantal personen dat een asielaanvraag indiende	1.779	5.429

¹ Deze categorie bevat asielaanvragen ingediend aan de grens en op het grondgebied, alsook asielaanvragen ingediend door personen die via relocatie en hervestiging (0 personen in maart) naar België zijn gekomen.

ASIELBESLISSINGEN	Februari 2018	2018
Tussenbeslissingen		
Aantal personen waarvoor tot een inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) werd beslist	116	293
Eindbeslissingen		
Aantal personen dat een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus (VS) ontving	889	2.185
Aantal personen dat een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (SB) ontving	193	496
Aantal personen waarvoor tot een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd beslist (meervoudige aanvraag)	433	1.007
Aantal personen waarvoor tot een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd beslist (veilig land van herkomst, EU, vluchteling andere EU lidstaat)	39	159
Aantal personen waarbij de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd	799	1.690
Aantal personen van wie het statuut werd ingetrokken of opgeheven	32	72
Totaal aantal personen dat een asielbeslissing ontving	2.501	5.902
WERKLAST	Eind maart 2018	
	6.994 dossiers	

43. In maart 2018 hebben **1.779 personen asiel aangevraagd** in België, ongeveer evenveel als in februari 2018 (1.757). Er waren geen personen die via hervestiging of relocatie naar België zijn gekomen.
44. In maart 2018 nam het CGVS **1.990 beslissingen** (m.b.t. 2.501 personen), waarvan 889 beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus, en 193 toekenningen van subsidiaire beschermingsstatus, 433 beslissingen tot inoverwegingname van meervoudige asielaanvragen, 39 weigeringen tot inoverwegingname van een asielaanvraag en 799 weigeringen van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus. In maart 2018 nam het CGVS 1.990 beslissingen (m.b.t. 1.900 personen).
45. De **beschermingsgraad**² bedroeg in februari 46,7% en in maart **43,6%**. De heer Van den Bulck herhaalt dat bij het bepalen van deze percentages, de weigeringsbeslissingen, de weigering van een inoverwegingname of de onontvankelijke beslissingen voor de meervoudige asielaanvragen (of volgende verzoeken internationale bescherming) inbegrepen zijn.

² De beschermingsgraad is het aandeel dossiers in welke het CGVS de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus verleend ten opzichte van het totaal aantal dossiers waarin een eindbeslissing werd genomen

46. Eind maart 2018 bedroeg de **werklast** nog **6.924** dossiers waarvoor nog geen beslissing werd genomen. Het beoogde doel blijft de achterstand inhalen en tegen juni 2018 tot een aldus beschouwde normale werklast van 5.000 dossiers te komen. Zodra dit niveau is bereikt, kan verwacht worden dat een asielzoeker (actueel gedefinieerd als een internationaal beschermd persoon) normaliter zeer snel een beslissing ontvangen, met uitzondering dan wel van de ingewikkelde gevallen.
47. Met betrekking tot de **beschermingsgraad** verduidelijkt de heer Van den Bulck dat bij de weigeringsbeslissingen ook de beslissingen van niet inoverwegingname van meervoudige asielaanvragen (thans de onontvankelijke beslissingen voor volgende internationale beschermingsaanvragen) worden gerekend.
48. De heer Dewulf vraagt de heer Van den Bulck of hij commentaar kan geven op de recente daling van de beschermingsgraad? De heer Van den Bulck geeft aan dat de beschermingsgraad sterk afhankelijk is van het type dossiers dat tijdens die periode is verwerkt. In periodes waar het CGVS een meerderheid aan Syrische dossiers verwerkt, ligt de beschermingsgraad uiteraard hoger. Wanneer meervoudige asielaanvragen verwerkt worden (de huidige hernieuwde beschermingsaanvragen) ligt de beschermingsgraad dan weer lager. De recente daling van de beschermingsgraad is dus niet gelinkt aan een meer restrictief beleid van het CGVS ten opzichte van sommige landen, maar aan de aard van de behandelde dossiers tijdens die periode.

Vragen

49. *Zou het mogelijk zijn om de beschermingsgraad per jaar mee te delen voor **Afghanistan** (5 laatste jaren) ?*
50. De heer Van den Bulck antwoordt dat de beschermingsgraad voor Afghanistan tijdens de afgelopen 5 jaar respectievelijk 54,8% (2013), 57,6% (2014), 63,1% (2015), 58% (2016) en 56,5% (2017) bedroeg.
51. In 2018 ligt dit percentage lager, maar dit is vooral te wijten aan het feit dat vele asielaanvragen voor Afghaanse onderdanen meervoudige aanvragen zijn. In de eerste maanden van 2018 diende 60% van de asielzoekers uit Afghanistan meervoudige aanvragen in (nu volgende beschermingsaanvragen genoemd). Wanneer dergelijke aanvragen zonder nieuw element worden ingediend, zakt het algemene beschermingspercentage voor dit land. Dit fenomeen doet zich nu ook voor in Iran. Het groot aantal meervoudige asielaanvragen maakt het voorts moeilijker voor het CGVS om haar achterstand te verwerken. De heer Van den Bulck benadrukt het belang de personen aan te raden geen meervoudige asielaanvraag zonder nieuwe elementen in te dienen.
52. De heer Beys vraagt of het technisch mogelijk is om alleen voor de eerste asielaanvragen de beschermingsgraad per land te berekenen? Het is moeilijk, antwoordt de heer Van den Bulck, om deze cijfers rechtstreeks op te halen, maar hij wijst erop dat het CGVS ook cijfers meegeeft over het aantal beslissingen ten gronde, exclusief de beslissingen van niet-inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag (nu aangeduid als niet-ontvankelijkheid van een volgende beschermingsaanvraag). Het is dus mogelijk om deze beschermingsgraad te berekenen.

53. **Met betrekking tot de nieuwe wet tot wijziging van de asielprocedure**³, stelt de heer Van den Bulck dat deze nieuwe wet geen fundamentele veranderingen teweegbrengt. De wijziging introduceert bepaalde nieuwe concepten in de wet. Veel van deze werden echter al eerder door het CGVS toegepast: identificatie, procedurele behoeften, mogelijkheid voor een minderjarige om asiel aan te vragen voor zichzelf en om persoonlijk te worden gehoord. Deze praktijken bestonden al in het CGVS, maar zijn nu opgenomen in de wet. Er is momenteel vertraging in de overdracht van de hoorzittingverslagen aan asielzoekers en advocaten, maar deze zal zeer snel worden weggewerkt.
54. **Betreffende de mogelijkheid om asiel aan te vragen voor een begeleide minderjarige of de mogelijkheid voor een minderjarige om te worden gehoord (zonder dat er een apart verzoek om internationale bescherming wordt ingediend)**, vestigt de heer Van den Bulck de aandacht op het belang om dit voorzichtig te doen. Het is inderdaad noodzakelijk om het effect te evalueren op de minderjarige die een asielaanvraag voor zichzelf moet indienen en persoonlijk ondervraagd moet worden. Als er geen specifieke elementen betreffende de minderjarige zijn, kan deze procedure negatieve gevolgen hebben en bij de betrokken minderjarige een zwaar verantwoordelijkheidsgevoel teweegbrengen. Dit is met name het geval wanneer de minderjarige wordt gehoord na een negatieve procedure geïntroduceerd door de volwassen leden van zijn gezin en de beslissing negatief is. De heer Van den Bulck raadt aan geen gebruik te maken van deze procedure als er geen specifieke elementen betreffende de minderjarige zijn. Hij geeft nog mee dat er ook wijzigingen aangebracht werden aan de procedure van asielzoekers in detentie en aan de versnelde procedure.
55. In het geval van **versnelde procedure** staat er duidelijk in de wet dat het beroep moet worden ingesteld binnen 10 kalenderdagen **enkel en alleen** als de termijn van 15 dagen voor de verwerking van het dossier nageleefd werd door het CGVS. Kunt u dit bevestigen?
- Art. 39/57.^[2] § 1^o^[2] ^[1] De in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddelen worden dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen zij zijn gericht, bij verzoekschrift ingediend.
^[2] Het verzoekschrift wordt ^[6] tien dagen^[6] na kennisgeving van de beslissing waartegen zij is gericht ingediend :
2° wanneer het verzoekschrift gericht is ^[6] tegen een beslissing als bedoeld in **artikel 57/6/1, § 1, 2 en 3 lid**^[6];*
- Art. 57/6/1.^[2] § 1. « De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*
a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of
b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of
c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of
d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon

³ Wet van 17 december 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, BS 12 maart 2018.

bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of

e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of

f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn teruggedrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of

h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of

i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of

j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen **een termijn van 15 werkdagen**, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen. In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen **een termijn van 15 werkdagen**, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen. »

- a. Wordt de door de asielzoeker ingevuld CGVS-vragenlijst op de DVZ gewijzigd ?
 - i. Hoe en wanneer zal het CGVS beslissen of de aanvraag in versnelde procedure behandeld wordt / in ontvankelijkheidstest zonder de persoon te horen?
 - ii. Hoe en wanneer zal de aanvrager van internationale bescherming geïnformeerd worden dat zijn / haar aanvraag volgens de versnelde procedure behandeld wordt of in aanmerking komt?
 - b. Worden de aanvragers van internationale bescherming tijdens de ontvankelijkheidstoets systematisch vóór de beslissing, door de CGVS gehoord?
 - c. Hoe moeten specifieke procedurele behoeften worden beoordeeld? Wanneer en door wie?
 - d. Hoe vat het CGVS de in artikel 57/6§3 gestelde « het verzoek is waarschijnlijk gegrond » op ?
56. De heer Van den Bulck geeft aan dat het CGVS **de procedurele behoeften voor elk dossier zal beoordelen en dat het een continu proces wordt**. Ten eerste wordt deze evaluatie uitgevoerd op het moment dat het dossier bij het CGVS aankomt. Vervolgens vindt een evaluatie plaats op het moment van de hoorzitting en ten slotte op het moment van de beslissingname. Soms liggen deze drie momenten vrij dicht bij elkaar, soms verder weg. Voor personen in detentie aan de grens zal een beslissing wel sneller moeten worden genomen in de versnelde procedure. Als het

CGVS vaststelt dat een beslissing ten gronde niet snel zal kunnen genomen worden, zal het een ontvankelijkheidsbeslissing nemen om de procedure aan de grens te beëindigen

57. De heer Van den Bulck vestigt de aandacht op **de impact van de versnelde procedure voor de RvV**. Het CGVS heeft de mogelijkheid om een beslissing te nemen in het kader van een versnelde procedure. De wet bepaalt dat als deze beslissing binnen 15 dagen wordt genomen, de beroepstermijnen voor de RvV worden ingekort. In dit geval zijn de verkorte proceduretermijnen ook van toepassing op de RvV. Deze mogelijkheid bestaat in de wet, maar wordt in praktijk gebracht enkel voor mensen uit veilige landen en zelfs in dit geval, niet systematisch. Voor het CGVS is de achterstand inhalen en beslissingen nemen een topprioriteit. Er wordt dus minder geïnvesteerd in aanvullende elementen die niet echt nodig zijn. Momenteel is het geen prioriteit om binnen 15 dagen een beslissing te nemen voor mensen uit veilige landen. Maar het is niet uitgesloten dat het CGVS na 1 juli meer gebruik zal maken van deze procedure. Een andere situatie van versnelde procedure betreft de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van meervoudige aanvragen van personen aan de grens.

58. *Mevrouw Kerstenne vraagt hoe de persoon in kennis wordt gebracht of voor zijn/haar dossier al dan niet een versnelde procedure wordt toegepast inzake andere gevallen van toepassing? Voor een persoon afkomstig uit een veilig land, is de situatie voorspelbaar, maar quid voor andere gevallen? De heer Van den Bulck antwoordt dat men het soms enkel kan weten na een beoordeling die alleen tijdens de hoorzitting kan plaatsvinden. Hij stelt dat een versnelde procedure niet wil zeggen dat de beoordeling van de gegronde vrees door het CGVS anders zal zijn. Er zal een verschil zijn in de convocatietermijn. In dit geval zal de persoon vaststellen dat de convocatietermijn korter is. De heer Van den Bulck voegt eraan toe dat in geval van een versnelde procedure, het CGVS een snelle beslissing kan nemen, zonder het verhoorverslag vooraf door te sturen. Het rapport wordt dan samen met de beslissing afgegeven. De kennisgeving licht de procedure toe die moet worden gevolgd en de beroepstermijnen van toepassing bij de RvV.*

59. Nigeriaanse dossiers mensenhandel

- a. Houden jullie cijfers over asielaanvragen waarin mensenhandel een grond speelt voor de toekenning/erkenning van de beschermingsstatus?*
- b. Hebben jullie specifieke informatie over de Nigeriaanse dossiers? Indien er geen cijfers zijn, hebben jullie een zicht op de recente ontwikkelingen/tendenzen?*
- c. Welke feiten en omstandigheden van mensenhandel kunnen een belangrijke rol spelen in de asielprocedure?*
- d. Is er al een internationale beschermingsstatus toegekend aan asielzoekers die slachtoffer zijn van mensenhandel of uitbuiting in België of een andere Europese Lidstaat?*

60. De heer Van den Bulck antwoordt dat de databank geen cijfers heeft over een mogelijk verband tussen asielzaken en mensenhandel. Het aantal asielzoekers uit Nigeria is zeer beperkt (7 in februari, 10 in maart 2018). Dit aantal betreft een deel van de mensen die betrokken zijn bij het probleem van mensenhandel en die het zelf aangeven. Er is geen toename.

61. De heer Dewulf verduidelijkt dat de vraag gesteld wordt door Myria die in de juridische dossiers constateerde dat Nigerianen de weg naar Libië hadden genomen om naar Europa te reizen en dit onder de invloed van mensenhandelnetwerken die voodoo gebruiken om hen tot slaaf te maken. De heer Van den Bulck verheldert dat de vrees enkel in functie van het land van herkomst

geëvalueerd wordt. Internationale bescherming wordt dus verleend, maar niet aan alle betrokkenen bij mensenhandel.

Burundese dossiers

62. *Wat is de actuele beschermingsgraad van **Burundezen**? Wordt er automatisch subsidiaire bescherming verleend? Dit in het kader van het verslag van 18/9/2017 van de Raad voor de Mensenrechten.*
63. *[Opvolgingsvraag] In een arrest geveld door drie rechters (n° 195 323 van 23 november 2017), nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgende positie aan met betrekking tot Burundi : «het enkele feit dat hij als asielzoeker in België heeft verbleven, maakt iemand in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht van sympathie voor de oppositie. Uit de hierboven samengevatte informatie blijkt ook dat het verdacht worden van sympathie voor de oppositie tegen het regime in Bujumbura voldoende is om de persoon een ernstig risico te doen lopen vervolgd te worden vanwege zijn toegeschreven positie. Hieruit volgt dat, gezien de actuele situatie in Burundi, het enkele feit dat de verzoeker in België heeft verbleven en er internationale bescherming heeft aangevraagd voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn toegeschreven positie vast te stellen. ». Deze positie wordt bevestigd door de RvV in arrest n°197.537 van 8 januari 2018.*
64. *[Opvolgingsvraag] Heeft het CGVS zijn beleid conform deze arresten aangepast? Met andere woorden, afgezien van het eventuele onderzoek van een uitsluitingclausule, is het voor het CGVS voldoende, gezien de huidige context, in België als asielzoeker uit Burundi te zijn verbleven om de vluchtelingenstatus te verkrijgen?*
65. De heer Van den Bulck geeft aan dat de beschermingsgraad voor Burundi 96,5% bedraagt voor de eerste 3 maanden van 2018. Hij voegt eraan toe dat het CGVS rekening houdt met de jurisprudentie van de RvV, maar ook de individuele situatie van de betrokken personen in overweging neemt. Het CGVS blijft de situatie in het land van herkomst volgen en beoordelen en kan zijn beleid dienovereenkomstig aanpassen.
66. *Is het mogelijk meer informatie te krijgen over **Venezolaanse** asielzoekers.*
- a. *Aantal aanvragers?*
 - b. *Erkenningsgraad?*
 - c. *Eventueel profielen?*
67. De heer Van den Bulck antwoordt dat er maar weinig aanvragen werden ingediend door onderdanen van Venezuela: 16 in januari, 22 in februari en 31 in maart 2018. De huidige beschermingsgraad bedraagt 90%, klinkt hoog voor het klein aantal dossiers. Het zijn meestal dossiers met een duidelijk politiek profiel. De heer Van den Bulck stelt verder dat het CGVS van oordeel is dat er in Venezuela geen gewapend conflictsituatie heerst met het risico van willekeurig geweld voor het verlenen van subsidiaire bescherming. Het risico van onmenselijke of vernederende behandeling (artikel 15, b) van de kwalificatierichtlijn) moet geval per geval worden beoordeeld.
68. *Gecontacteerd door een Afghaanse onderdaan uit Kaboel, heeft het Cour nationale du droit d'asile in Frankrijk (RvV-equivalent), bij vonnis van 9 maart 2018 (het onderwerp van een persbericht op 21 maart), geacht dat de afkomst van betrokken persoon uit de Afghaanse hoofdstad, op de datum van zijn beslissing in een situatie verkeerde van willekeurig geweld met*

hoge intensiteit zoals geïnterpreteerd door het HvJEU in het Elgafaji-arrest van 17 februari 2009, het bestaan van serieuze en bewezen gronden rechtvaardigde om te geloven dat, indien hij terugkeert naar Afghanistan en meer bepaald naar Kaboel, hij een reëel risico liep om ernstige schade te lijden alleen al vanwege zijn aanwezigheid in die stad. Om de intensiteit van het geweld in Kaboel te bepalen, heeft de rechtbank rekening gehouden met de rapporten van drie dodelijke Taliban-aanslagen in de hoofdstad in januari 2018, het rapport van het Europees Bureau voor asielsteun (EASO) gepubliceerd in december 2017 en het rapport van de VN-ondersteuningsmissie in Afghanistan (UNAMA) in februari 2018.

- a. *Wat is het huidige beleid van het CGVS voor beschermingsaanvragen van Afghanen uit Kaboel?*
- b. *In een voorkomend geval, wordt het beleid ten opzichte van Afghanen uit Kaboel nu herzien of bijgewerkt (met mogelijk bevrozing van dossiers)?*
- c. *En, zo ja, trekt het CGVS dezelfde conclusies als de Franse CNDA in dit verband?*

69. De heer Van den Bulck antwoordt dat het beleid van het CGVS de afgelopen jaren niet echt is veranderd ten opzichte van dit land. Voor mensen uit Kaboel worden profiel en individuele situatie beoordeeld. In een aantal gevallen wordt de vluchtelingenstatus toegekend, maar wordt subsidiaire bescherming niet uitsluitend verleend op basis van het risico van willekeurig geweld althans wat betreft Kaboel. Het stelt dat het risico wordt geëvalueerd in het licht van zoveel mogelijk informatie, inclusief beleid en jurisprudentie in andere landen, maar het is geen doorslaggevende factor. De heer Van den Bulck constateert dat sommigen nu verwijzen naar jurisprudentie in Frankrijk, maar merkt op dat er in andere Europese landen jurisprudentie bestaat met een veel restrictievere aanpak, ook op het niveau van hogere gerechtshoven, met name wat betreft de subsidiaire bescherming, bijvoorbeeld in Nederland, Duitsland en de Scandinavische landen. Hij voegt eraan toe dat er binnen EASO nog discussies gaande zijn. De EU-ministerraad vroeg het EASO guidelines op te stellen om tot een gemeenschappelijke aanpak van Afghanistan te komen, met de bedoeling dat de Raad van bestuur van EASO tegen juni 2018 een gemeenschappelijk document zou uitbrengen.

70. De heer Dewulf vraagt hoe de besluitvorming binnen EASO gebeurt? De heer Van den Bulck antwoordt dat er een juridische analyse met raadpleging van verschillende bronnen (waaronder nationale deskundigen) wordt uitgevoerd. Daarbij komt onder andere nog het onderzoek naar intern vluchtalternatief. Hij wijst erop dat bijvoorbeeld in Noorwegen wordt aangenomen dat elke Afghaan risico kan ontlopen door zich te vestigen in steden als Kaboel, Herat en Jalalabad... met uitzondering van enkele kwetsbare gevallen. De doelstelling van EASO is een gemeenschappelijke aanpak bereiken waarbij rekening wordt gehouden met alle elementen.

71. Mevrouw Kerstenne merkt op dat de erkenningspercentage voor Afghanistan veel hoger ligt bij de minderjarigen als bij de volwassenen en vraagt of dit ook het geval is in de andere Europese landen. De heer Van den Bulck antwoordt dat dit meestal het geval is, maar heeft de cijfers niet voor ogen. Hij voegt eraan toe dat voor minderjarigen interne vluchtalternatieven niet tot de mogelijkheden behoren.

72. Cijfers NBMV

- a. *Wat is de gemiddelde behandelingstermijn van asielaanvragen van NBMV (minstens de laatste drie jaren) ?*

- b. *Bestaan er cijfers over de leeftijden van de NBMV waarop zij een statuut van internationale bescherming kregen? Zo ja, kunnen deze gegeven worden voor minstens de laatste drie jaren?*

73. De heer Van den Bulck antwoordt dat er hierover geen cijfers zijn.

74. *Op grond van artikel 49, lid 1, 6° van de Verblijfswet kan een vreemdeling **die als vluchteling erkend werd in de ene lidstaat de bevestiging van de vluchtelingenstatus in België** vragen indien hij een onbeperkt verblijfsrecht in België heeft en een wettig ononderbroken verblijf van minstens 18 maanden in België kan aantonen. Deze informatie staat ook vermeld op de website van het CGVS.*

In voornoemd artikel is sprake van “de vreemdeling die, nadat hij als vluchteling werd erkend terwijl hij zich op het grondgebied bevond van een andere staat, verdragsluitende partij bij het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, door de minister of diens gemachtigde tot verblijf of vestiging in het Rijk is toegelaten, op voorwaarde dat zijn hoedanigheid van vluchteling bevestigd wordt door de overheid bedoeld in 2° of 3°. Met dit laatste wordt bedoeld: ‘de minister van buitenlandse zaken of de internationale overheid waaraan de minister zijn bevoegdheid heeft overgedragen’ of ‘de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen’.

75. *Kan het CGVS volgende vragen verduidelijken?*

- a. *Waar/hoe wordt de aanvraag tot bevestiging van de vluchtelingstatus ingediend?*
- b. *De betrokkene zou gevraagd worden een vragenlijst in te vullen (Dit wordt helaas niet vermeld in de CGVS-brochure “U bent erkend als vluchteling in België, uw rechten en plichten”. In deze brochure wordt op pagina 17 enkel gesteld dat het voldoende is een kopie van de erkenningsbeslissing in het ander land en van de verblijfstitel in België over te maken aan het CGVS). Bij wie kan de vragenlijst bekomen worden? Wat houdt de vragenlijst precies in? Wordt er opnieuw een onderzoek ten gronde gevoerd?*
- c. *Wordt voor de berekening van de 18 maanden wettig ononderbroken verblijf ook het verblijf gedekt door een immatriculatieattest in aanmerking genomen?*
- d. *Welke rol speelt de minister van buitenlandse zaken in de bevestiging van de vluchtelingenstatus?*
- e. *Zijn er cijfers beschikbaar van de afgelopen jaren over het aantal erkende vluchtelingen wiens status in België bevestigd?*
- f. *In welke landen werden de betrokkenen aanvankelijk erkend als vluchteling alvorens hun status in België werd bevestigd?*

76. De heer Van den Bulck antwoordt dat een aanvraag per brief aan de CGVS kan worden ingediend, met in bijlage de Belgische verblijfsvergunning en eventueel die van het andere land. Afhankelijk van de situatie zal de persoon een vragenlijst ontvangen. De heer Van den Bulck voegt eraan toe dat, om van deze procedure te kunnen genieten, moet worden aangetoond dat de persoon in België een verblijfsstatus heeft voor onbepaalde tijd en een legaal verblijf van ten minste 18 maanden. Tot slot stelt de heer Van den Bulck dat de minister van Buitenlandse Zaken hierin geen enkele rol speelt. Deze procedure is een herinnering uit de jaren 80, dus vóór de oprichting van de CGVS, en de formule is in de wet blijven staan.

77. Het CGVS heeft geen cijfers over het aantal erkende vluchtelingen wier status in België is bevestigd. Het gaat om een zeer klein aantal. Betrokkenen werden aanvankelijk in Frankrijk, Nederland en Duitsland erkend.
78. *In welke gevallen/concrete situaties kunnen **erkende vluchtelingen** volgens het CGVS een **geboorteakte aanvragen/laten apostilleren** in het land van herkomst? Er werd ons een concreet dossier signaleerd waarbij een uit India afkomstig koppel en hun kinderen in België erkend werden als vluchteling. Het CGVS verklaarde zich in een brief onbevoegd geboortegetuigschriften voor de kinderen af te leveren en vroeg het koppel de Indische geboorteaktes van de kinderen door India te laten apostilleren.*
79. De heer Van den Bulck antwoordt dat in bepaalde gevallen wordt meegedeeld dat een geboorteakte niet kan worden verkregen bij de CGVS, maar bij de autoriteiten van het land waar de persoon is geboren. Dit gebeurt wanneer de persoon in een ander land dan zijn land van herkomst is geboren. Als een Chinese (Tibetaanse) persoon bijvoorbeeld in India is geboren, is het mogelijk dat de CGVS die persoon naar de Indiase autoriteiten stuurt om de geboorteakte te verkrijgen.
80. *De **weigeringsbeslissing die na bepaalde versnelde procedures** (ontvankelijk verklaarde meervoudige verzoeken om internationale bescherming, verzoeken om internationale bescherming van personen die afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst, verzoeken om internationale bescherming van personen die misbruik maken van de procedure, personen die frauderen, personen die vingerafdrukken weigeren, personen die een verzoek om internationale bescherming louter hebben ingediend om verwijdering te vermijden, personen die een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormen) wordt genomen, is een beslissing tot kennelijk ongegrondverklaring. Wordt dergelijke beslissing genomen zonder een 'echt' onderzoek ten gronde?*
81. De heer Van den Bulck verwijst naar zijn eerder geven uitleg (zie hogerop) ⁴.
82. **Meervoudige asielaanvragen** : *we stellen vast dat er meer en meer preliminaire hoorzittingen zijn tijdens de fase van inoverwegingname . Wat is het beleid van het CGVS in dit verband?*
83. De heer Van den Bulck antwoordt dat in principe een beslissing wordt genomen zonder voorafgaande/preliminaire hoorzitting, maar dat het toch een beetje afhangt van betrokken dossier en de overgemaakte elementen van DVZ. In sommige gevallen zijn de elementen zo beperkt, dat het CGVS een preliminaire hoorzitting organiseert alvorens een beslissing te nemen over de al dan niet ontvankelijkheid van het dossier. Hij verduidelijkt dat er in deze context absoluut geen wil is om meer hoorzittingen te organiseren.
84. **Achterstand** : *Kunt u ons de cijfers van de achterstand en de geschatte behandelingstijd voor de Afghaanse en Palestijnse dossiers geven?*
85. De heer Van den Bulck geeft mee dat er actueel 1500 Afghaanse dossiers in behandeling zijn, terwijl er, zoals reeds eerder gezegd, 6.800 dossiers waren. Hij geeft aan dat de hoorzitting van

⁴ Zie § 51-52 hogerop.

bijna alle dossiers voor eind juni is vastgelegd. Voor Palestijnse dossiers, bedraagt de werklast maar 160 dossiers en dat men er dus kan vanuit gaan dat er geen achterstand is.

86. *In het verslag van de contactvergadering Asiel van 17 januari 2018 staat het onderstaande ivm het **contacteren door de subsidiair beschermde van zijn ambassade**. Is er daar al meer informatie over?*

Is er een duidelijke lijn/praktijk bij het CGVS over wanneer de subsidiair beschermde zijn eigen ambassade in België kan contacteren zonder het statuut van bescherming in gedrang te brengen? Wordt er anders over geoordeeld afhankelijk van het feit of de subsidiaire bescherming verkregen werd op basis van art. 48/4, §2, a, b, of c? Kunnen we ervan uitgaan dat hier geen risico toe bestaat, aangezien het CGVS op zijn website in algemene termen vermeldt dat de subsidiair beschermde het reisdocument bij ambassade van land van herkomst kan verkrijgen?

De heer Dermaux antwoordt dat een contact met de ambassade in principe geen effect heeft op de subsidiaire bescherming en geen intrekking van deze beslissing teweegbrengt, vooral als bescherming is verleend op basis van willekeurig geweld (artikel 15, onder c) de kwalificatierichtlijn). De situatie kan anders zijn als bescherming is verleend op basis van artikel 15, onder b) (risico van onmenselijke en vernederende behandeling), maar niets gebeurt automatisch en de situatie wordt geval per geval bekeken. De informatie op de website van het CGVS kan worden aangepast als deze te meerduidelig/ambigu blijkt te zijn.

De heer Dermaux deelt mee dat de vraag nog door de juristen van het CGVS onderzocht wordt.

87. De heer Van den Bulck antwoordt dat het CGVS niet bevoegd is om attesten van burgerlijke stand af te geven aan begunstigden van subsidiaire bescherming en dat zij geen speciaal reisdocument voor vluchtelingen kunnen verkrijgen. Indien de subsidiaire bescherming verkregen werd op basis van artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn (slachtoffer van willekeurig geweld in gewapende conflicten), bestaat er geen risico van intrekking van subsidiaire bescherming in geval van contact met de ambassade. Maar, als de subsidiaire bescherming op een andere basis werd toegekend, is het antwoord niet zeker. De heer Van den Bulck geeft mee dat dit binnenkort op de website van het CGVS duidelijk zal aangegeven worden.
88. Mevrouw Kerstenne vraagt wat de deadline is om commentaar te geven op het auditrapport en van wanneer die begint te lopen? De heer Van den Bulck antwoordt dat de CGRA probeert kennis te geven van het rapport via een ontvangstbevestiging ondertekend door de persoon en dat in dit geval de termijn loopt vanaf de ontvangstbevestiging. Mevrouw Kerstenne wijst erop dat sommige zendingen van auditverslagen naar de directie van opvangcentra worden gestuurd. De heer Vanderstraeten heeft dit ook vastgesteld in de opvangcentra van Croix-Rouge. De heer Van den Bulck geeft aan dat dergelijke zendingen naar de directie van het opvangcentrum kunnen gestuurd worden. Een grote enveloppe kan ook meerdere auditverslagen bevatten, elk onder gesloten enveloppe. Het centrum kan de persoon vervolgens het bericht van ontvangst laten ondertekenen en deze ontvangstbevestiging per fax naar het CGVS sturen.

Mededelingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (De heer Bodart)

89. De heer Bodart overloopt de jaarcijfers van de RvV van 2017. De achterstand blijft verder dalen. In januari 2018 waren er 604 beroepen ingediend en in de maand februari waren er 380 beroepen ingediend in het asielcontentieux. In januari 2018 werden 552 arresten geveld en in februari 2018 waren er 568. Qua migratiecontentieux was er in februari een instroom van 633 beroepen en een uitstroom van 826 arresten. Op 1 maart was er in het asielcontentieux een achterstand van 4.196 beroepen die normaal gezien tegen het einde van het jaar weggewerkt zal worden. Er is een achterstand in het migratiecontentieux van 16.707 beroepen. De normale werklast is 3 maanden, wat normaal is voor een beroepstermijn. In februari 2018 werden de beroepen in asielmaterie vooral ingediend door asielzoekers afkomstig uit: Afghanistan (73), Albanië (31), Congo RDC 25, Guinee (21) en Irak (21).
90. In februari 2018 werden er **81 beroepen in uiterst dringende noodzakelijkheid** (UDN) ingesteld en 21 beroepen in versnelde procedure. Op 1 februari 2018 bedroeg de werklast van het asielcontentieux 4.398 hangende beroepen.
91. De **analyse van de uitstroom** (asielmaterie in volle rechtsmacht) staat vermeld per dictum/definitieve arresten in onderstaande tabel:

Gewezen arresten per dictum	Σ in Febr 2018
Verwerping	354
Erkenning Genève (art. 48/3)	115
Weigering erkenning Genève (art. 48/3) – toekenning subsidiaire bescherming (art. 48/4)	0
Vernietigingen	42
Σ	502

92. De erkenningsgraad was in februari 2018 gemiddeld veel hoger, o.a. voor Burundi. (ook voor Irak, maar in mindere mate). Er werd een arrest geveld op de algemene vergadering waarbij beslist werd dat het geweldsklimaat in Bagdad het gevolg is van een intern gewapend conflict en tot op zekere hoogte alle burgers zonder onderscheid kan treffen. De mate van het geweld is echter niet dermate hoog dat het voor elke burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een ernstige bedreiging vormt. De RvV had enkele Irakese beslissingen uit Bagdad bevroren tot deze algemene vergadering. Het gevolg is dat subsidiaire bescherming niet meer systematisch zal toegekend worden aan personen uit Bagdad omwille van de ontbrekende “kwestbare omstandigheden” (nieuwe paragraaf c). Anderzijds wordt geval per geval rekening gehouden met de kwetsbaarheid van de personen, waardoor wel subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Er wordt een [scale sliding](#) toegepast waardoor Bagdad alleen niet meer volstaat, maar er dus diepgaander onderzoek wordt uitgevoerd. Aan Franstalige kant zijn er 50 onderzoeken lopende, aan Nederlandstalige kant iets minder dan 50, waarvan een beslissing in mei of juni wordt verwacht.
93. *In geval van hervorming van een niet-ontvankelijkheid van een beslissing door de RvV, kan de RvV dan meteen internationale bescherming toekennen ?*

94. De heer Bodart benadrukt dat het de bevoegdheid van de RvV is om de zaak ten gronde te onderzoeken bij een niet-ontvankelijkheid van het CGVS. Dit geldt zelf bij beroepen van niet-ontvankelijkheid van het CGVS, waarbij de RvV in rechte beslist, ofwel ter bevestiging/hervorming van een rechtstreekse erkenning, maar ook een annulatie of een vernietiging. In het geval dat de RvV een beslissing niet ontvankelijkheid acht, of rechtstreeks vernietigt zijn er ernstige aanwijzingen van subsidiaire bescherming. Betreft de asielaanvragen, heeft de nieuwe wet voor de RvV niets gewijzigd. De rechter moet wel art 39, 2§1, koppelen aan het nieuw art. 39, 76§1 en onderzoeken of het een tegenstrijdige beslissing moet bevestigen of hervormen.
95. In geval van een tweede onderzoek meer bepaald betreffende art.3 CEDH, moet dit **voor** het bevel om het grondgebied te verlaten worden gedaan. Een onderzoek moet voordien gedaan worden, niet nadien. De heer Bodart verwijst naar arrest 202 415 van 16 april 2018. Een Kameroenese dame kreeg de mogelijkheid om na de beslissing informatie te geven (art. 8 en 3), een dossier waarbij DVZ een beslissing nam zonder alle info te hebben.

Mededelingen van IOM (Mevrouw d’Hoop)

96. Mevrouw d’Hoop overloopt de cijfers van de vrijwillige terugkeer vanuit België. In maart 2018 keerden vanuit België 257 personen terug met steun van IOM. Van januari tot en met maart zijn er in totaal 719 personen met steun van IOM terug gekeerd. De voornaamste landen zijn Georgië (59), Oekraïne (34), Roemenië (29), Brazilië (26), Irak (22).
97. Het merendeels kwam uit Brussel (109), Antwerpen (47), Limburg (23), Namen (14), Henegouwen (13), Luxemburg en Oost-Vlaanderen (elk 12). Het betrof voornamelijk migranten zonder wettig verblijf (126), uitgeprocedeerde asielzoekers (67) en asielzoekers die hun procedure hebben stopgezet (64). De voornaamste bestemmingen per continent waren: Europa (104), Azië (100), Latijns-Amerika (35) en Afrika (18). De voornaamste organisaties betrokken bij deze terugkeer waren: Fedasil (111), NGO’s (99), Rode Kruis et Croix Rouge (42), DVZ (3) en IOM (2).
98. In **maart 2018 heeft IOM steun verleend** aan 85 personen bij hun re-integratie. De voornaamste bestemmingen waren: Georgië (25), Irak (19), Kosovo (6), Albanië (5), Turkije en Afghanistan (elk 4). In maart 2018 werden 37 dossiers van kwetsbare personen behandeld: 1 persoon met medische begeleiding, 14 personen met medische noden, 4 gezinnen (17 personen in totaal), 2 zwangere vrouwen, 2 oudere personen, 1 ex-NBMV
99. UNHCR, ICMC (International Catholic Migration Commission) en IOM hebben samen binnen het project “European Resettlement Network” (ERN+) de conferentie georganiseerd over complementaire trajecten om vluchtelingen toe te laten tot de EU. De conferentie liet toe om studies voor te stellen over het onderwerp, evenals aanbevelingen over de ontwikkelingen van toekomstige private *sponsorship*-modellen, programma’s voor studentenbeurzen voor vluchtelingen en humanitaire toelatingsprogramma's. Raadpleeg de onderzoeken en meer informatie over het evenement hier: <https://www.iom.int/news/iom-unhcr-icmc-present-innovative-european-models-protection-refugees>.
100. De voorstelling van het rapport « [More than numbers](#) », *Meer dan cijfers* vindt plaats op 4 mei 2018 om 13:30 in het UN-Huis in Brussel, in samenwerking met GMDAC en het Mc Kenzie Institute. GMDAC is opgericht in Berlijn in 2015 om betrouwbare gegevens over migratie te

analyseren en de delen (bijvoorbeeld in sleuteldomeinen zoals kinderen in migratie en mensenhandel).

Mededelingen Dienst Voogdij (Mevrouw Kinard)

101. Mevrouw Kinard geeft de cijfers mee voor de Dienst Voogdij.
102. In maart 2018 werden er 310 meldingen⁵ geregistreerd **van NBMV die zich minderjarig verklaarden**. Daarvan werden 169 meldingen bij de politiediensten en 83 bij DVZ geregistreerd. 251 meldingen betroffen mannen en 59 meldingen vrouwen. In 169 was er twijfel over de leeftijd en 88 leeftijdstesten werden gedaan. Er is een verschil tussen het aantal twijfelgevallen en het aantal testen omdat sommige jongeren verschillende keren gesignaleerd zijn en er soms meerdere keren twijfel werd geuit door de politiediensten. In maart 2018 werden 94 beslissingen genomen ivm leeftijd. De **landen van herkomst** waren: Eritrea (76), Algerije (39), Marokko (32).
103. Er zijn momenteel 234 Franstalige en 370 Nederlandstalige **voogden actief** (in totaal zijn er 604 voogden actief). In maart 2018 zijn 2.558 lopende voogdijen in maart 2018, 106 nieuwe voogden werden aangesteld en 4 provisoir.
104. *[Opvolgingsvraag] : In geval van twijfel over de leeftijd, kunt u ons zeggen in hoeveel dossiers de Dienst Voogdij op zijn beslissing is teruggekomen wanneer de jongere documenten overlegt zoals een paspoort of geboorteakte ?*
105. Mevrouw Kinard deelt mee dat de dienst Voogdij er mee bezig is, ze verwacht dat ze deze cijfers zullen kunnen toelichten in één van de komende contactvergaderingen.
106. Mijnheer Dewulf merkt dat Algerije, als herkomstland van nieuwe verklaarde NBMV, in stijgende lijn is.
107. Mevrouw Kinard bevestigt dat Algerije al sinds januari in de top 3 zit van de herkomstlanden.

Mededelingen UNHCR (De heer Faudon)

108. De heer Faudon heeft geen nieuwe rapporten of activiteiten van UNHCR mee te delen.

Vragen

109. *Reikt de Turkse ambassade ondertussen terug visa uit aan erkende vluchtelingen in België om hen toe te laten hun familie te bezoeken die daar verblijft?*
110. De heer Van den Bulck geeft aan dat het CGVS zeker niet zulke bevestiging gaan geven, zij zullen eerder onderzoek voeren in het kader van een eventuele intrekking vanwege terugkeer naar eigen land. Vluchtelingenwerk geeft aan dat de vraag eigenlijk bedoeld was voor andere vluchtelingen in België, en meer specifiek voor Syriërs die naar Turkije willen reizen. Niet voor

⁵ Dit is het aantal personen dat verklaart een niet-begeleide minderjarige vreemdeling te zijn (zowel asielzoekers als niet-asielzoekers) op het moment dat zij door een politiedienst of door de dienst Vreemdelingenzaken worden aangemeld bij de dienst Voogdij. Het aantal effectief als niet-begeleide minderjarige vreemdeling geïdentificeerde personen zal lager liggen. Immers, een aantal zal meerderjarig zijn na het leeftijdsonderzoek, een ander aantal kan niet geïdentificeerd worden omdat ze verdwijnen.

Turkse onderdanen. UNHCR zal de vraag opnieuw trachten te beantwoorden, de vraag wordt volgende maand opnieuw opgenomen.

111. *We worden regelmatig benaderd over aanvragen voor humanitair visum of gezinshereniging voor personen die zich in een derde land bevinden. Wij stellen vast dat deze personen of hun familie in België, het vaak moeilijk hebben om hun status in het land waar ze zich bevinden, klaar en duidelijk uit te leggen.*

- d. Is het zo dat vluchtelingen erkend door UNHCR altijd een ander document ontvangen dan het document dat zij als asielzoeker ontvangen ?*
- e. Hoe ziet het document eruit, dat zij ontvangen zodra de vluchtelingenstatus is verkregen ?*
- f. Bij voorbeeld (zie document in bijlage), volgens dit document, afgeven door UNHCR in Irak, zou de persoon in kwestie asielzoeker zijn sinds 2006.*
 - i. Kan/mag men zo lang asielzoeker zijn ?*
 - ii. Is het mogelijk dat de persoon als vluchteling is erkend, maar dat UNHCR geen ander document / certificaat verstrekt dan dat aan asielzoekers?*

(Het gaat hier om een persoon van Iraanse afkomst, die sinds 2006 in Sulaymaniyah (Irak) verblijft en wiens certificaat elk jaar vernieuwd wordt). Sommige mensen verzekeren ons dat zij erkende vluchtelingen zijn maar hebben daar geen bewijs voor. Deze informatie is inderdaad belangrijk om te weten of, in bepaalde situaties, opties zoals hervestiging al dan niet mogelijk zijn. UNHCR België werd nog niet geconfronteerd met de situatie waarin personen van Turkse afkomst, erkend als vluchteling in België, willen reizen naar Turkije om bijv. familie te bezoeken, maar de Turkse ambassade zou hebben bevestigd dat er naar Turkije kan gereisd worden, onder drie voorwaarden: visum, schriftelijke bevestiging van land van asiel om te mogen reizen (België in dit geval), en er kan maar één keer om de zeven jaar naar Turkije gereisd worden (1 visum elke zeven jaar)).

112. Het bureau van UNHCR Irak is gecontacteerd ter bevestiging van dit gebruik en om meer informatie over punt c te verkrijgen.

Mededelingen Fedasil (Mevrouw Machiels)

Kerncijfers

113. Mevrouw Machiels deelt de kerncijfers mee. Deze cijfers vervangen de maandrapporten, omwille van logistieke redenen.
114. In maart 2018 bedroeg de **instroom** 1.230 personen en de **uitstroom** van 1.690 personen. Dit betekent dat 460 personen meer vertrokken dan er toekwamen. De vorige maanden bedroeg dit saldo een 300-tal personen.
115. Het **profiel van de bewoners** is als volgt: 68% **mannen** en 32% **vrouwen**. De voornaamste **nationaliteiten** van bewoners zijn: Afghanistan (24,5%), Syrië (12,5%), Irak (9,1%), Guinee (5,1%) en Rusland (incl. Tsjetsjenië) (3,5%). Er zijn geen grote wijzigingen in de top in vergelijking met de vorige maanden, behalve Afghanistan daalde (van 5,5%). Het **administratief statuut** wordt in vergelijking met voorgaande maandencijfers anders weergegeven en kunnen daarom wat vreemd lijken. In maart 2018 was het statuut van de bewoners: humanitair (0,1%), opvang KB 24/6/2004 (0,1%), NBMV niet-asielzoeker (0,1%), verlenging van recht op opvang (1,1% - een serieuze daling), Dublin (1,7%), relocatie (1,9% - incl. gewone asielaanvraag), NBMV met statuut (19% - met verblijf), open terugkeerplaats (2,9%), meervoudige asielaanvraag (3,4%) NBMV met asiel (5%), persoon na hervestiging (5,1%), persoon met verblijfstatuut (6,5%), asielzoeker (70,2%).
116. In maart 2018 bedroeg de bezettingsgraad binnen het **opvangnetwerk** 73,51 %; in de collectieve centra 79,75% en in de individuele opvang 61,55%. Het opvangnetwerk voor NBMV had een bezettingsgraad van 55,5%.
117. Er vertrokken 293 personen via het **vrijwillig terugkeerprogramma** waarvan 21 via de Dublinverordening.
118. In maart 2018 werden 2 personen **herplaatst** (gerelocaliseerd), in februari waren dit er 4 en in januari 51. Er werden geen personen **hervestigd** in maart, wel in februari (164).
119. Mevrouw Machiels deelt een stand van zaken aangaande enkele instructies van Fedasil mee:
- Recentelijk is Fedasil een samenwerkingsovereenkomst aangegaan met Forem (zoals vorig jaar met de VDAB) in de opvangstructuren in Wallonië, waarover een instructie verstuurd werd aan het opvangnetwerk.
 - Instructies die momenteel nog niet gefinaliseerd zijn, worden op een volgende contactvergadering meegedeeld.
 - De wetwijziging in het Vreemdelingenrecht wordt toegelicht in infosessies in de opvangstructuren, alsook via een kadernota.

Vraag

120. *Wanneer ging het **centrum in Moeskroen** precies dicht?*

121. Mevrouw Machiels antwoordt dat het centrum in Moeskroen, dat uitgebaat werd door een privé-operator, sloot op 17/11/2016.

122. *Kan er een overzicht gegeven van de **geplande sluitingen** voor dit jaar?*

123. Mevrouw Machiels antwoordt dat er 6.454 plaatsen zullen worden afgebouwd. 2.854 plaatsen zullen worden afgebouwd in de collectieve opvang; het betreft 9 tijdelijke opvangcentra die in 2015 werden geopend. De overige plaatsen worden afgebouwd in de individuele opvang. Het evenwicht dat beoogd wordt, bestaat uit 60% collectieve en 40% individuele plaatsen. Mevrouw Machiels verwijst tevens naar het overzicht op [de website](#).

124. *Wordt er steeds opvang verleend wanneer een NBM dat wenst?*

a. *Staat er een limiet op het aantal keren dat een NBM kan opgevangen worden, indien hij telkens geen asiel wenst aan te vragen en telkens verdwijnt en terugkomt?*

Er staat in principe geen limiet op, in de mate dat Fedasil ook effectief bevoegd is voor de opvang. Als de minderjarige geen asielzoeker is en er wordt doorverwezen naar een specifieke meer aangepaste opvangplaats bij de gemeenschappen, dan zal de jongere wanneer hij zich opnieuw aanbiedt, opnieuw worden doorverwezen naar de bevoegde instantie en nadien dus niet automatisch terug opvang krijgen door Fedasil.

b. *Wordt er een **code 207** toegewezen als de familie die met gezinshereniging een NBM met statuut komt vervoegen ook asiel aanvraagt? Is er een verschil tussen: Wanneer zij reeds in het vreemdelingenregister zijn ingeschreven vanwege hun verblijfsrecht op basis van gezinshereniging en dan pas asiel aanvragen, en wanneer zij direct asiel aanvragen bij aankomst in België en pas nadien in het vreemdelingenregister worden ingeschreven vanwege hun verblijfsrecht op basis van gezinshereniging?*

Wanneer de vreemdeling al in het vreemdelingenregister is ingeschreven, dan is er geen toewijzing van code 207, maar een "niet-toewijzing" (art. 11 opvangwet). Als de vreemdeling direct asiel heeft aangevraagd bij aankomst, wordt de code 207 wel toegewezen maar alleen voor de periode tussen de aanvraag en de beslissing gezinshereniging én op aanvraag van betrokkene. Na gunning van een verblijfsrecht van meer dan 3 maanden, verliezen zij hun recht op materiele hulp (art. 8 opvangwet) en begint de transitiefase.

c. *Klopt het dat er in het eerste geval geen toewijzing van een code 207 gebeurt en zij dus financiële steun kunnen vragen? En dat er in het tweede geval wel een code 207 wordt toegewezen, die nadien opgeheven wordt door registratie in het Vreemdelingenregister, waarna ze twee maanden krijgen om de opvang te verlaten?*

Mevrouw Machiels bevestigt dit, mits de nuances hierboven.

Wijzingen in de asielwet en de opvangwet

125. *De wetswijzigingen werden op 12/3/18 in het Belgische Staatsblad gepubliceerd en treden op 22/3/18 in werking. Wat is de stand van zaken op het vlak van de vereiste uitvoeringsbesluiten (timing publicatie, inwerkingtreding, ...)?*

126. Mevrouw Machiels antwoordt dat de vereiste uitvoeringsbesluiten (nog) niet beschikbaar zijn.
127. De zogenaamde **'no shows'** (verzoekers om internationale bescherming die hun opvangrecht niet benutten of die de opvangstructuur verlaten zonder toestemming) hebben recht op medische begeleiding via Fedasil en recht op een **'menswaardige levensstandaard'**. Wat houdt een 'menswaardige levensstandaard' precies in en wie staat ervoor in? Dit wordt momenteel nog verder besproken. Mevrouw Machiels merkt op dat het begrip 'no show' niet altijd dezelfde lading dekt. Het kan gaan om personen die hun recht op opvang niet wensen te benutten, of personen wiens recht op opvang ingeperkt wordt.
128. Mevrouw Machiels deelt mee dat ze op missie is geweest met EASO naar Griekenland, meer bepaald de eilanden Kos en Leros. De missie omvatte onder meer optimalisatiemogelijkheden en verbetering van de opvang. De toestand in de opvang op Kos en Leros is in elk geval rustiger dan Lesbos, Chios of Samos.

Varia

Astrid deelt info over de folders die UNHCR ter beschikking stelt in 7 talen en die ook beschikbaar zijn via het youtube-kanaal: <https://www.youtube.com/watch?v=weOlfif9luY&t=115s>.

De volgende contactvergadering vindt plaats op 16 mei 2018 om 09:30

Waar? Myria, Koningsstraat 138, 1000 BRUSSEL

(Ingang via de Ligne straat 37)

U hebt vragen voor de asielinstanties? Gelieve ze uiterlijk voor 8 mei 2018 over te maken aan

myria@myria.be

Volgende vergaderingen: 20/06.